

Kniha Daniel — osemdesiatpäť

Odhaľovanie prorockej cesty: Božské prepojenie historických medzníkov

Jeff Pippenger

2024-02-18

Sto dvadsaťšesť rokov po vzbure v roku 1863 bolo v roku 1989 odpečatených posledných šesť veršov Daniela jedenástej kapitoly. Poznaním, ktoré bolo v tom roku odpečatené ako prvé, bolo rozpoznanie reformačných línií posvätnej histórie a zjavenie, že všetky navzájom prebiehajú paralelne. Potom sa v roku 1992 začalo rozvíjať svetlo posledných šiestich veršov. Prvé verejné prednášky o týchto pravdách boli v roku 1994 a ich predmetom boli reformačné línie. V roku 1996 vyšiel časopis s názvom *The Time of the End*, ktorý určil posledných šesť veršov Daniela jedenástej kapitoly.

Rok 1996 bol rokom, keď bolo posolstvo sformalizované, čo je medzník, ktorý je paralelou k sformalizovaniu posolstva Williama Millera v roku 1831. Millerovo posolstvo bolo ohlásením otvorenia súdu a posledných šesť veršov jedenástej kapitoly Daniela bolo ohlásením uzavretia súdu. Predmetom Millerovho posolstva bol prorocký čas, ako je zjavený v Biblii. Predmetom posledných šiestich veršov jedenástej kapitoly Daniela bol moderný Rím (falošný kráľ severu). Metodológiou zjavenou Millerovi bolo jeho 14 pravidiel prorockého výkladu. Metodológiou zjavenou v roku 1989 bolo „riadok na riadok“ reformačných hnutí.

Millerovo dielo zahŕňalo ustanovenie Božieho Slova ako autoritatívneho, v protiklade k pápežským tradíciám a zvyklostiam, ktoré boli vo svete v platnosti tisícdvadsošesťdesiat rokov. Z tohto dôvodu bolo Millerovo posolstvo prvýkrát publikované v roku 1831 (čím sa Millerovo posolstvo formalizovalo), presne dvestodvadsať rokov po vydaní Biblie kráľa Jakuba. Dielo *Future for America* spočívalo v identifikovaní úlohy Spojených štátov pri zahojení smrteľnej rany pápežstva v čase čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Z tohto dôvodu bol časopis *The Time of the End* publikovaný v roku 1996 (čím sa posolstvo formalizovalo), presne dvestodvadsať rokov po vzniku Spojených štátov v roku 1776.

Rozpoznanie dvestodvadsiatich rokov, ktoré spájali tému každého reformného hnutia s historickým referenčným bodom, nebolo rozpoznané až dlho po 11. septembri 2001, lebo až keď v onen deň prišlo tretie beda, viedol Pán svoj ľud späť na staré chodníky z Jeremiáša 6,16–17. Práve tam bolo znovuobjavené svetlo „sedemkrát“ a ako sa toto svetlo rozvíjalo, vyšlo najavo, že dvestodvadsať je číslom, ktoré spája Daniela 8,13–14. Vo verši 13 je označené videnie „chazón“ prorockých dejín a vo verši 14 je označené videnie „mareh“, „zjavenia“. Spojenie medzi týmito dvoma veršami je to, čomu prišiel Gabriel Daniela vyučiť, a Daniel predstavuje Boží ľud v posledných dňoch, ktorý prichádza k porozumeniu spojenia medzi týmito dvoma videniami.

Videnie v trinástom verši predstavuje „sedem časov“ (dvetisícpäťstodvadsať rokov) a videnie v štrnástom verši predstavuje dvetisícristo dní (rokov). „Sedem časov“ proti južnému kráľovstvu Júdu, ktoré predstavuje Júdu, Jeruzalem a svätyňu, sa začalo v roku 677 pred Kristom a

dvetisícristo rokov označujúcich obnovenie Jeruzalema a svätyne sa začalo v roku 457 pred Kristom.

Dvestodvadsať rokov spája tieto dve videnia a číslo dvestodvadsať bolo rozpoznané ako symbol spojenia medzi pošliapávaním vojska a svätyne spustošujúcimi mocnosťami pohanstva a pápežstva, ktoré je predstavené ako rozptýlenie a Božie rozhorčenie. Dvestodvadsať rokov spojilo videnie satanskej práce pošliapávania svätyne s videním zbožného diela obnovy toho istého chrámu. Dvestodvadsať rokov je teda symbolom, ktorý predstavuje posvätné spojenie.

Tak ako sa milleritské hnutie skončilo pri vzbure v roku 1863 a potom o sto dvadsaťšesť rokov neskôr prišlo hnutie tretieho anjela, čím sa zdôraznilo, že tieto dve hnutia boli spojené symbolikou „sedemkrát“ (sto dvadsaťšesť), tak aj dvestodvadsať rokov spojilo Millerovo ustanovenie biblického posolstva v roku 1831 s vydaním Biblie kráľa Jakuba v roku 1611; rovnako aj to isté časové obdobie spojilo Future for America so začiatkom Ameriky, keď označilo koniec Ameriky.

Dňa 22. októbra 1844 Posol zmluvy náhle prišiel do chrámu, ktorý vyzdvihol počas štyridsiatich šiestich rokov od roku 1798, konca prvého rozhorčenia, až do roku 1844, konca posledného rozhorčenia. Jeho vstupu do chrámu predchádzalo vyliatie Svätého Ducha v hnutí Polnočného volania, ktoré bolo predobrazené slávnostným vstupom Krista do Jeruzalema. Títo dvaja svedkovia potvrdzujú, že keď sa hnutie Polnočného volania v posledných dňoch zopakuje, Kristus bude mať vyzdvižený chrám sto štyridsaťštyri tisíc. Tieto dve hnutia, v ktorých sa naplňa Polnočné volanie z podobenstva o desiatich pannách, sú navzájom rovnobežné.

„Často sa odvolávam na podobenstvo o desiatich pannách, z ktorých päť bolo múdrych a päť bláznivých. Toto podobenstvo sa naplnilo a naplní do posledného písmena, lebo má osobitné uplatnenie pre tento čas a podobne ako posolstvo tretieho anjela sa naplnilo a bude aj naďalej prítomnou pravdou až do konca času.“ Review and Herald, 19. augusta 1890.

Dejiny milleritov (hnutia prvého anjela) predstavujú stupňujúce sa zjavovanie Božej moci, ktoré sa začalo, keď bola v roku 1798 odpečatená kniha Daniel. Moc vzrástla, keď 11. augusta 1840 zostúpil anjel zo Zjavenia desať. Potom prišlo prvé sklamanie 19. apríla 1844 a napokon viedlo k vyliatiu Ducha Svätého na táborovom zhromaždení v Exetri, ktoré sa začalo 12. augusta 1844 a ďalej sa šírilo po krajine ako prívalová vlna až do 22. októbra 1844.

Dejiny Future for America (hnutia tretieho anjela) predstavujú stupňujúci sa prejav Božej moci, ktorý sa začal, keď bola v roku 1989 odpečatená kniha Daniel. Táto moc vzrástla, keď 11. septembra 2001 zostúpil anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly. Potom prišlo prvé sklamanie 18. júla 2020, ktoré nakoniec povedie k vyliatiu Ducha Svätého, ktoré sa bude naďalej šíriť po zemi ako požiar, až kým Michael nepovstane a ľudská doba skúšky sa neuzavrie.

Dňa 22. októbra 1844 sa naplnilo niekoľko prorociev, čím sa ukazuje, že pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone sa opäť naplní niekoľko prorociev. Jedným z týchto prorociev je omeškanie videnia, ako je znázornené v druhej kapitole Habakuka. Druhá kapitola Habakuka označila skúsenosť hnutia prvého i tretieho anjela. Obe hnutia sú postavené pred spor o správnu biblickú metodológiu, ktorý sa odohráva medzi tými predstaviteľmi hnutia a bývalým vyvoleným

ľudom, ktorý je v priebehu tohto sporu obchádzaný.

Posolstvom, ktoré mali strážcovia dejín prvého anjela obhajovať, bolo stotožnenie práv (Millerových klenotov), ktoré napokon boli znázornené na dvoch posvätných mapách rokov 1843 a 1850. V priebehu tohto zápasu malo dôjsť ku sklamaniu, ktoré označilo oddelenie od dvoch protikladných tried, a k výzve k hlbšiemu posväteniu pre verných.

Potom Habakuk určuje rozdiel medzi dvoma triedami zapojenými do procesu skúšania základných práv. Tento proces skúšania, ktorý zahŕňal spor medzi dvoma triedami a ktorý 22. októbra 1844 utíchol, sa skončil presne tam, kde sa skončila druhá kapitola knihy Habakuk.

Ale Hospodin je vo svojom svätom chráme; nech pred ním mlčí celá zem. Habakuk 2,20.

Pán náhle vstúpil do svojho milleritského chrámu a celá zem mala vtedy zachovávať mlčanie, lebo prišiel predobrazom naplnený Deň zmierenia a začal sa súd nad mŕtvymi. Prorocké dejiny druhej kapitoly Habakuka sa skončili 22. októbra 1844 a Ježiš vždy stotožňuje koniec jednej veci so začiatkom inej veci. Začiatok dvoch videní dvetisícpäťsto dvadsiatich rokov pošliapavania svätyne a zástupu a videnia o obnovení svätyne a zástupu sa začal súčasne, avšak oddelený dvestodvadsiatimi rokmi, a keď sa skončili, boli označené za skončené v Habakukovi, kapitole DVA, verši DVADSAŤ.

Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone sa naplní niekoľko prorociev. Jedným z týchto prorociev je omeškanie videnia, ako je znázornené v druhej kapitole Habakuka. Druhá kapitola Habakuka stotožňuje skúsenosť hnutia prvého i tretieho anjela. Obe hnutia čelia sporu o správnu biblickú metodológiu, ktorý sa odohráva medzi tými predstaviteľmi hnutia a bývalým vyvoleným ľuďom, ktorý je v priebehu tohto sporu obchádzaný.

Posolstvo, ktoré majú obhajovať strážcovia dejín tretieho anjela, je stotožnením práv (Millerových klenotov), ktoré napokon boli znázornené na dvoch posvätných mapách rokov 1843 a 1850. V priebehu sporu došlo ku sklamaniu, ktoré vyznačilo oddelenie medzi dvoma protikladnými triedami, a k povolaniu verných k hlbšiemu posväteniu. Potom Habakuk určuje rozdiel medzi dvoma triedami zapojenými do procesu skúšania základných práv. Tento proces skúšania, ktorý bol znázornený sporom medzi týmito dvoma triedami, sa úplne zavŕši pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, práve tam, kde sa skončila druhá kapitola Habakuka.

Ale Hospodin je vo svojom svätom chráme; nech pred ním mlčí celá zem. Habakuk 2:20.

Pán náhle vstúpi do chrámu stoštyridsiatich štyroch tisíc a vtedy celá zem bude mlčať, lebo antitypický Deň zmierenia dospeje k súdu nad živými. Prorocké dejiny druhej kapitoly Abakuka sa končia pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone a Ježiš vždy stotožňuje koniec jednej veci so začiatkom inej veci.

Súd živých sa začal 11. septembra 2001, avšak súd je proces. Tento proces sa začína pri dome Božom a potom dospieva do bodu, keď súd prichádza na tých, ktorí sú mimo domu Božieho. Keď boli zvrhnuté veľké budovy mesta New York, začal sa súd, ktorý predstavuje zapečatujúci anjel prechádzajúci Jeruzalemom a kladúci znamenie na tých, ktorí vzdychajú a nariekajú nad

ohavnosťami, ktoré sa páchajú v cirkvi, a tiež nad ohavnosťami páchanými v krajine. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone Kristus dokončí dielo budovania chrámu sto štyridsaťštyritisíc a ničiaci anjeli prinesú súd na Jeruzalem.

Sto štyridsaťštyri tisíc je potom vyzdvihnutých ako zástava a súd nad živými sa začína pre druhé stádo, predstavované Edómom, Moábom a poprednými zo synov Ammónových v Danielovi, jedenástej kapitole, štyridsiatom prvom verši.

Či už uvažujeme o mileritskom hnutí prvého anjela, alebo o mocnom hnutí tretieho anjela, úplné dejiny reformačného hnutia predstavujú stupňujúce sa zjavovanie pravdy, ktoré vrcholí vyliatím Svätého Ducha. Vyliatie Svätého Ducha je ústredným predmetom prorociev posledných dní. Preto bláznivé panny nemajú olej, kým múdre ho majú. Olej je dážď.

Hovoria: Ak muž prepustí svoju ženu a ona odíde od neho a stane sa ženou iného muža, či sa k nej ešte vráti? Či nebude tá krajina veľmi poškvrnená? Ale ty si smilnila s mnohými milencami; a predsa sa vráť ku mne, hovorí Hospodin. Pozdvihni svoje oči k holým výšinám a pozri, kde si neležala. Sedávala si pri cestách a čakala na nich ako Arab na púšti; a poškvrnila si krajinu svojím smilstvom a svojou zlobou. Preto boli dažde zadržané a nebolo jarného dažďa; a mala si čelo neviestky, odmietala si sa hanbiť. Či odteraz nebudeš ku mne volať: Môj Otče, ty si vodca mojej mladosti? Jeremiáš 3:1–4.

V tomto úryvku (a všetci proroci hovoria o posledných dňoch) Boh označuje, že Jeho ľud smilnil, až do tej miery, že má čelo neviestky. Neviesťou posledných dní je pápežská moc a čelo predstavuje zámerné rozhodnutie. Boží ľud posledných dní je bezbožný, no Boh predkladá posledné volanie, hoci dospel do bodu, keď prišiel k tomu istému rozhodnutiu ako neviestka. Vytvoril si charakter predstavovaný štvrtým pokolením, v ktorom je pripravený klaňať sa slnku, ako je to znázornené vo štvrtom pokolení v ôsmej kapitole Ezechiela.

„Nastal čas, aby pravé svetlo zažiarilo uprostred mravnej tmy. Posolstvo tretieho anjela bolo vyslané do sveta, aby varovalo ľudí pred prijatím znamenia šelmy alebo jej obrazu na svoje čelá alebo na svoje ruky. Prijat' toto znamenie znamená dospieť k tomu istému rozhodnutiu, aké urobila šelma, a zastávať tie isté myšlienky v priamom protiklade k slovu Božiemu. O všetkých, ktorí prijmú toto znamenie, Boh hovorí: „Ten istý bude piť z vína hnevu Božieho, ktoré je nalievané bez prímеси do kalicha jeho rozhorčenia; a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjeli a pred Baránkom.““ Review and Herald, 13. júla 1897.

Jeremiáš označuje Boží ľud posledných dní za taký, ktorý už nesie čelo smilnice. Sú na pokraji prijatia znamenia šelmy, lebo sú „bezbožní“. V práve citovanom úryvku sestra Whiteová pokračuje:

„Ak vám bolo predložené svetlo pravdy, ktoré odhaľuje sobotu štvrtého prikázania a ukazuje, že v Božom slove niet nijakého základu pre zachovávanie nedele, a predsa sa stále pridružate falošnej soboty, odmietajúc svätiť sobotu, ktorú Boh nazýva ‚Mojím svätým dňom‘, prijímate znamenie šelmy. Kedy sa to deje? — Keď poslúchnete nariadenie, ktoré vám prikazuje v nedeľu zanechať prácu a uctievať Boha, hoci viete, že v Biblii niet ani slova, ktoré by ukazovalo, že nedeľa je niečím iným než obyčajným pracovným dňom, súhlasíte s prijatím

znamenia šelmy a odmietate pečať Božiu. Ak prijmem toto znamenie na svoje čelá alebo na svoje ruky, musia na nás dopadnúť súdy vyhlásené nad neposlušnými. Ale pečať živého Boha je vložená na tých, ktorí svedomito zachovávajú sobotu Pánovu."

„A Boh videl, že zloba človeka na zemi je veľká a že každé zmýšľanie myšlienok jeho srdca je ustavične iba zlé.... Zem bola aj porušená pred Bohom a zem bola naplnená násilím.... A Boh povedal Noachovi: Koniec každého tela prišiel pred mňa, lebo zem je skrze nich naplnená násilím; a hľa, zahladím ich so zemou.“ Mali byť vyhubení, pretože poškvrnili zem, ktorú Boh stvoril, aby sa z nej tešil spravodlivý ľud.

„Ako bolo za dní Noacha,“ vyhlásil Kristus, „tak bude aj za dní Syna človeka.“ A nie je to tak? Každý, kto sa pozrie do denných novín, môže vidieť dlhý zoznam zločinov — opilstvo, krádeže, lúpeže, sprenevery, vraždy. Niekedy sú vyvraždené celé rodiny, aby sa naplnila túžba človeka zmocniť sa peňazí alebo majetku, ktorý mu nepatrí. Svet sa skutočne stáva takým, aký bol za dní Noacha, pretože ľudia otvorene nedbajú na Božie prikázania.“ Review and Herald, 13. júla 1897.

Jeremiáš označuje Boží ľud posledných dní, ktorý sa chystá klaňať slnku, a keď tak robí, uvádza, že „zrážky boli zadržané a nebolo neskorého dažďa; a mala si čelo neviestky, odmietala si hanbiť sa.“ „Bezbožní“ z Božieho ľudu v posledných dňoch neprijímajú nijaký neskorý dážď a odmietajú sa hanbiť, lebo ich myšlienky sa stali ustavične zlými, ako je to znázornené dejinami Noacha, a tiež komnatami obrazov pri druhej ohavnosti v ôsmej kapitole Ezechiela.

Jeremiáš upriamuje nehanebných bezbožníkov z Božieho ľudu v posledných dňoch, aby „volali“ „od“ toho „času“ k „vodcovi“ svojej „mladosti“. Vodcom mladosti adventizmu boli dve tabule Abakuka a drahokamy na nich znázornené. Jedinou nádejou na vyslobodenie sa z bezbožnosti, ktorá sa chystá priviesť bezbožných z Božieho ľudu v posledných dňoch k večnej smrti, je volať k Bohu, ktorý bol vodcom na počiatku, ktorý nastal v „čase konca“ roku 1798.

Otázkou v dejinách prvého alebo tretieho anjela je, či prijmete alebo neprijmete neskorý dážď. Neskorý dážď sa začal, keď sa národy rozhnevali 11. septembra 2001.

„V tom čase, keď sa dielo spasenia bude uzatvárať, príde na zem súženie a národy sa budú hnevať, no budú zadržované, aby neprekazili dielo tretieho anjela. V tom čase príde „neskorý dážď“, čiže občerstvenie od prítomnosti Pána, aby dal moc mohutnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých, aby obstáli v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

„Neskorý dážď“, ktorý je tiež označovaný ako „občerstvenie“, sa začal, keď sa národy rozhnevali, a v tom čase sa „dielo spasenia“ začalo uzatvárať. Štyria anjeli zo siedmej kapitoly knihy Zjavenie zadržávajú štyri vetry, kým sa neuskutoční zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc, a v deviatej kapitole Ezechiela je toto dielo znázornené anjelmi, ktorí kladú znamenie na tých, čo vzdychajú a nariekajú nad ohavnosťami páchanými v Jeruzaleme. Dňa 11. septembra 2001 anjeli začali záverečné dielo kladenia znamenia na čelá sto štyridsaťštyritisíc.

Závěrečné dílo tretieho anjela sa uskutočňuje počas vyliatia neskorého dažďa, ktorý je aj „občerstvením“, čo je posolstvo.

Komu povedal: Toto je odpočinok, ktorým môžete dať odpočinúť unavenému; a toto je občerstvenie. Ale nechceli počúvať. Izaiáš 28,12.

Posolstvo, ktoré v Izaiášovi odmietajú počuť, je posolstvo podávané koktavými jazykmi a je skúšobným posolstvom, ktoré predstavuje metodológiu „riadok na riadok“.

A slovo Hospodinovo im bolo: príkaz za príkazom, príkaz za príkazom; riadok za riadkom, riadok za riadkom; tu trochu a tam trochu; aby šli a padli nazad, aby boli rozbití, chytení do osídla a zajatí. Preto počujte slovo Hospodinovo, vy posmievační muži, ktorí vládnete tomuto ľudu, ktorý je v Jeruzaleme. Pretože hovoríte: Uzavreli sme zmluvu so smrťou a s podsvetím sme v dohode; keď sa preženie záplavový bič, nedosiahne k nám, lebo lož sme si urobili útočiskom a pod nepravdou sme sa skryli. Izaiáš 28:13–15.

Slovo Hospodinovo, ktoré je posolstvom odpočinutia a občerstvenia (neskorého dažďa), ktoré spôsobuje, že „pôjdu a padnú nazad, a budú dolámaní, a polapení do osídla, a zajatí“, je dané „posmievačným mužom, ktorí vládnu tomuto ľudu, ktorý je v Jeruzaleme“. Jeruzalem je miestom, kde anjeli označujú tých, čo vzdychajú a nariekajú, a starší muži, ktorí zradili svoju zverenú dôveru, padajú ako prví.

„Znak vyslobodenia bol položený na tých, ktorí ‚vzdychajú a kričia nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa dejú‘. Teraz vychádza anjel smrti, znázornený v Ezechielovom videní mužmi s vražednými zbraňami, ktorým je daný príkaz: ‚Pobite celkom starcov i mládencov, panny i malé deti, i ženy; ale nepribližujte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite od mojej svätyne.‘ Prorok hovorí: ‚A začali od starších mužov, ktorí boli pred domom.‘ Ezechiel 9,1–6. Dílo ničenia sa začína medzi tými, ktorí sa vyhlasovali za duchovných strážcov ľudu. Falošní strážcovia padnú ako prví. Niet nikoho, kto by mal zľutovanie alebo ušetril. Muži, ženy, panny i malé deti hynú spolu.“ Veľký spor, 656.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v rozoberaní nárastu poznania, ku ktorému došlo v roku 1989.

„Ten, ktorý vidí pod povrch, ktorý číta srdcia všetkých ľudí, hovorí o tých, ktorí mali veľké svetlo: ‚Nie sú zarmútení ani ohromení pre svoj mravný a duchovný stav.‘ Áno, zvolili si svoje vlastné cesty a ich duša má záľubu vo svojich ohavnostiach. Aj ja si zvolím ich bludy a privediem na nich to, čoho sa boja; pretože keď som volal, nikto neodpovedal; keď som hovoril, nepočúvali; ale páchali zlo pred mojimi očami a vyvolili si to, v čom som nemal záľúbenie.‘ ‚A preto im Boh pošle mocné poblúdenie, aby verili lži,‘ pretože neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení, ‚ale našli záľúbenie v nepravosti.‘ Izaiáš 66:3, 4; 2 Tesaloničanom 2:11, 10, 12.

„Nebeský Učiteľ sa opýtal: ‚Aký silnejší klam môže zviest' myseľ než predstieranie, že staviate na správnom základe a že Boh prijíma vaše skutky, zatiaľ čo v skutočnosti konáte mnohé veci podľa svetskej politiky a hrešíte proti Jehovovi? Ach, je to veľký podvod, očarujúci blud, ktorý sa zmocňuje mysli, keď si ľudia, ktorí kedysi poznali pravdu, mýlia formu zbožnosti s jej

duchom a mocou; keď sa domnievajú, že sú bohatí, zbohatli a nič nepotrebujú, zatiaľ čo v skutočnosti potrebujú všetko.““ Testimonies, zväzok 8, 249, 250.